

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 22	Utgitt 29 mai.	1943
Innhold.		Side
Forordn. om Norges næringsamband		307
Skr. om vedtekter for Norges næringsamband		309
» om at midlert. lov om forbud mot at barn ferdes ute om kvelden i vinterhalvåret skal gjelde i Lund også utenfor tettbygde strøk		313
» om gjennomføring av husleieloven i Siljan		313
Forordn. om smittsom klauvsjuka hos sau		313
Skr. om husleievedtekt for Nes, Buskerud fylke		315
» om do. for Bø		315
» om tillegg til husleievedtekta for Solum		316
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Odda		316
» om do. for do. i Volda		316
Lov om frakjønning av norsk statsborgerrett		316
» om endring i forordn. om gjenreisingsarbeidet i de krigsramte områder		318
» om endring i forordn. om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør		319
» om registrering og merking av småfartøyer		319
» om vandrebirekt		321
Mpr. besl. om bemyndigelse for Sosialdepartementets sjef til å treffe avgjørelser som etter lov om forsikringselskaper er tillagt Kongen		321
» om brigde i grunnreglar for Upplæringsfondet for praktisk arbeid		321
Forordn. om forskrifter for registrering og merking av småfartøyer		322
» om ervervsgrener m. v. hvori oppløsning av arbeidsforhold trenger offentlig samtykke		324
Skr. om husleievedtekt for Svelvik		325
» om tillegg til husleievedtekta for Hadsel		325
» om husleievedtekt for Nordre Høland		325
» om tillegg til husleievedtekta for Sandnes		326
Forordn. om laks- og sjøørretfisket i Berbyelva og den innerste helt norske del av Iddefjorden		326

Forordning. (Næringsdepartementet.)

1 mai.

Norges næringsamband.

Med heimel i lov nr. 3 av 25 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats bestemmes herved:

1. Alle næringsdrivende i riket, herunder også statens og kommunenes inntektsgivende bedrifter, skal sammenfattes i følgende 10 næringsgrupper:

- 1 mai.
- a. Norges bankforbund, som godkjennes som næringsgruppe og som skal omfatte samtlige sparebanker, aksjebanker (unntatt Norges bank), kredittforeninger og statsgaranterte banker.
 - b. Norges bondesamband, som godkjennes som næringsgruppe og som skal omfatte samtlige gårdbrukere og forpaktere, uansett brukenes størrelse, gartnerne, meieriene, skogeierne, utøverne av heimeyrket, landbrukskommisjonærene og landbrukets salgsentraler.
 - c. Norges fiskeri- og fangstforbund, som skal omfatte de aktive fiskere, fangstrederne, fisketilvirkerne, fiskeeksportørene og fiskegrossistene, samt fiskernes salgsentraler.
 - d. Norges forsikringsforbund, som skal omfatte samtlige forsikringselskaper og selvstendige forsikringsagenturdrivende.
 - e. Norges handelsforbund, som omfatter samtlige handelselskaper og selvstendig handelsdrivende grossister, detaljister og handelsagenter, samt utøvere av omførselshandel.
 - f. Norges hotell- og bevertningsforbund, som skal omfatte samtlige selskaper og selvstendige næringsdrivende som driver turisthotell, hotell, gjestgiveri, herberge, losji, pensjonat, restaurant eller kafé.
 - g. Norges håndverkerforbund, som er godkjent som næringsgruppe og som omfatter samtlige håndverkere. Utøverne av heimeyrket er foreløbig registrert under denne næringsgruppe i et «Landsforbund for heimeyrket», som ved senere bestemmelse overføres til Norges bondesamband.
 - h. Norges industriforbund, som er godkjent som næringsgruppe og omfatter samtlige industriselskaper og selvstendige industridrivende, unntatt næringsdrivende som utøver heimeyrke (husindustri og småindustri).
 - i. Norges skipsfartsforbund, som skal omfatte samtlige rederiselskaper og selvstendige rederidrivende (unntatt kystskipsfart og innsjøskipsfart), samt skipsmeglerne.
 - j. Norges transportforbund, som omfatter dem som gjør seg næring av å drive rutebiler, lastebiler, leievogner, skip i kystfart og på innsjøer samt luftsfartsdrivende, speditorer og utøvere av reisebyråvirksomhet.
2. De nærmere bestemmelser om organiseringen av næringsgruppene og registreringen av medlemmene gis i særskilte beslutninger og forskrifter.
3. De ovenfor nevnte næringsgrupper danner sammen et felles forbund for næringslivet, Norges næringsamband.

4. Norges næringsamband har som oppgave å ivareta 1 mai.
næringsgruppenes organisasjonsmessige fellesinteresser og danne deres fellesorgan overfor statsmyndighetene. Norges næringsamband skal videre lede sentralinstituttet for planlegging, rasjonalisering og forskning. Det skal gjennomføre de andre særskilte oppgaver som det blir tildelt av statsmyndighetene.

Sambandet kan ikke drive næringsvirksomhet.

5. Som forskrifter for oppbyggingen av Norges næringsamband gjelder de av Næringsdepartementet godkjente vedtekter for sambandet.

Oslo 1 mai 1943.

E. Blehr.

Skrivelse fra Næringsdepartementet.

1 mai.

Vedtekter for Norges næringsamband.

§ 1. Norges næringsamband er det felles forbund av de ti næringsgrupper:

- 1) Norges bankforbund,
- 2) Norges bondesamband,
- 3) Norges fiskeri- og fangstforbund,
- 4) Norges forsikringsforbund,
- 5) Norges handelsforbund,
- 6) Norges hotell- og bevertningsforbund,
- 7) Norges håndverkerforbund,
- 8) Norges industriforbund,
- 9) Norges skipsfartsforbund,
- 10) Norges transportforbund.

Norges næringsamband skal ivareta næringsgruppenes organisasjonsmessige fellesinteresser og danne deres fellesorgan overfor statsmyndighetene.

Norges næringsamband kan ikke selv drive næringsvirksomhet.

§ 2. Norges næringsamband har sete og verneting i Oslo.

§ 3. Det opprettes et sentralinstitutt for planlegging, rasjonalisering og forskning, som direkte underlegges Næringsambandet og finansieres av dette. De nærmere regler fastsettes i et tillegg til disse vedtekter.

§ 4. Norges næringsamband treffer avgjørelsen om et selskaps eller en næringsdrivendes medlemskap, når det er uoverenstemmelser om dette mellom forskjellige næringsgrupper. Hvis medlemmets virksomhet grunngir medlemskap i flere bransjegrupper underlagt forskjellige næringsgrupper, fastsetter Næringsambandet et hovedmedlemskap. Hovedmedlem-

1 mai. skapet knyttes til den bransjegruppe innen hvis område hovedtyngden av medlemmets virksomhet ligger. Når det gjelder de faglige rettigheter og plikter, er medlemmet også tilsluttet den annen, resp. de andre bransjegrupper.

§ 5. Norges næringsamband ledes av en president.

Presidentens råd består av presidentene for de underordnede næringsgrupper. Med godkjenning av Næringsdepartementet kan presidenten oppnevne ytterligere medlemmer av rådet.

Presidenten oppnevnes og entlediges av Næringsdepartementet etter innstilling fra sambandets råd.

Presidenten oppnevner blant rådets medlemmer sin stedfortreder og varamann for ham (visepresidentene). En av disse skal være presidenten for Norges bondesamband. Oppnevnelserne må godkjennes av Næringsdepartementet.

§ 6. I det løpende administrative arbeid har presidenten et arbeidsutvalg å rådføre seg med. Arbeidsutvalget sammenettes av visepresidentene og tre andre medlemmer, som med to varamenn velges av og blant rådets medlemmer ved hemmelig avstemning på det møte som er nevnt i § 15. Valgbar er her ikke det rådsmedlem hvis næringsgruppe allerede er representert i arbeidsutvalget gjennom en av visepresidentene.

Når saker av spesiell interesse for en bestemt næringsgruppe behandles i arbeidsutvalget, skal vedkommende gruppes president tilkalles. Når særlige grunner tilsier det, kan presidenten videre tilkalle andre rådsmedlemmer til møte i arbeidsutvalget.

§ 7. Sambandet forpliktes ved underskrift av presidenten, av hans stedfortreder eller av den som presidenten bemyndiger.

§ 8. Med Næringsdepartementets samtykke ansetter og entlediger presidenten direktør for sambandet og fastsetter hans instruks.

§ 9. Før presidenten treffer vedtak i en sak, plikter han, når saken er av viktighet, å legge den fram i arbeidsutvalget. Følgende saker skal han i alle tilfelle legge fram i arbeidsutvalget, dog gjelder § 10, nest siste avsnitt, tilsvarende.

- a. Vedtak om erverv og salg av faste eiendommer og andre økonomiske disposisjoner som ligger utenfor den vanlige forretningsførsel.
- b. Ansettelse av direktør og fastsetting av instruks for ham.
- c. Overdragelse til andre av anvisningsmyndighet eller av rett til å underskrive på sambandets vegne.
- d. Avgjørelser som er truffet av en næringsgruppes president og som er innanket for sambandet i henhold til næringsgruppes vedtekter.
- e. Vedtak om å pålegge en næringsgruppe å holde rådsmøte og å påby bestemte saker til behandling.

Arbeidsutvalget innkalles av presidenten og skal ha møte 1 mai. minst en gang hver tredje måned. Presidentens stedfortreder eller to andre medlemmer av utvalget kan forlange arbeidsutvalget sammenkalt med 14 dagers varsel.

Sambandets direktør deltar i møtene.

§ 10. Saker av stor viktighet plikter presidenten, etter at de er drøftet i arbeidsutvalget, å legge fram i rådsmøte før han treffer endelig vedtak i saken.

Følgende saker skal han i alle tilfelle legge fram i råds-møte:

- a. Vedtak om budsjett for sambandet og for Sentralinstituttet for planlegging, rasjonalisering og forskning og om utlikning på næringsgruppene av utgiftene til sambandet og til sentralinstituttet, samt vedtak om godkjenning av budsjettene for næringsgruppene.
- b. Innstilling om godkjenning av kontingentsatsene for næringsgruppene.
- c. Økonomiske disposisjoner av stor rekkevidde.
- d. Oppnevneise av visepresidenter og av ytterligere medlemmer av rådet.
- e. Innstilling om næringsgruppenes og underordnete gruppers vedtekter.
- f. Innstilling om oppnevneise og entledigelse av president for næringsgruppe og av avdelingsledere i sentralinstituttet.
- g. Innstilling om å godkjenne oppnevneise av visepresident(er) for en næringsgruppe.
- h. Innstilling om oppløsning eller sammenslåing av underordnete grupper.
- i. Innstilling om endringer i eller tillegg til vedtektene.

Også i disse saker kan imidlertid presidenten avgjøre saken i møte i arbeidsutvalget, eventuelt supplert med de råds-medlemmer som det er tid til å innkalle, dersom avgjørelsen ikke tåler å utsettes inntil rådsmøte kan tre sammen. Så vidt mulig skal det dog da treffes foreløbig vedtak som gjelder inntil første rådsmøte. I alle tilfelle skal vedtaket refereres i første rådsmøte.

Sambandets direktør deltar i møtene.

§ 11. Når det i disse vedtekter eller i underordnet gruppes vedtekter er bestemt at Næringsdepartementet eventuelt i samråd med vedkommende fagdepartement skal godkjenne et vedtak av presidenten, trer vedtaket ikke i kraft før slik godkjenning foreligger.

§ 12. Presidenten avgjør sakene etter eget omdømme etter å ha hørt rådgivernes mening. Rådgiverne plikter å uttale seg om hvordan vedkommende sak etter deres mening bør avgjøres. Stemmegivning finner ikke sted.

1 mai. Hvis en rådgiver ikke er enig i et vedtak av presidenten, må han kreve sin mening protokollert. I motsatt fall anses han enig i vedtaket og medansvarlig for dette.

Et vedtak er ikke gyldig før Næringsdepartementet har godkjent det, når halvparten eller flere av rådgiverne ikke tiltrer vedtaket og krever at presidenten skal legge det fram for departementet.

Gyldig møte i arbeidsutvalget og rådet kan bare holdes når minst halvparten av medlemmene er til stede.

§ 13. Vedtak som presidenten treffer, enten alene eller i møte med rådgiverne, må for å bli gyldig innføres i protokoll og undertegnes av ham. En avskrift av protokollen skal sendes Næringsdepartementet minst en gang i kvartalet.

§ 14. Presidenten kan overdra til de enkelte rådsmedlemmer å ivareta bestemte oppgaver innenfor sambandets virksomhetsområde. Disse er ansvarlige overfor presidenten for gjennomføringen av sine oppgaver og skal regelmessig redegjøre i arbeidsutvalget for sitt arbeid, eventuelt gi rapport etter å ha utført et bestemt oppdrag.

§ 15. Presidenten skal seinest 6 måneder etter regnskapsårets utløp forelegge for rådsmøte en melding om sambandets virksomhet og revidert regnskap for siste år. På dette rådsmøte skal rådsmedlemmene ved hemmelig avstemning uttale seg om presidenten har rådets tillit og om han meddeles ansvarsfrihet, samt velge arbeidsutvalg som nevnt i § 6.

§ 16. Presidenten kan, selv eller ved en representant, delta i underordnede gruppers medlemsmøter og rådsmøter.

§ 17. Utgiftene til sambandet og til Sentralinstituttet for planlegging, rasjonalisering og forskning fordeles på næringsgruppene i samsvar med sambandets budsjett. Budsjettet må godkjennes av Næringsdepartementet.

§ 18. Det endelige vedtak om kontingentsatsene fattes av Næringsdepartementet, som samtidig godkjenner utgiftsummene på budsjettens hovedkapitler. Vedtakene treffes eventuelt i samråd med vedkommende fagdepartement.

§ 19. Norges nærings sambands og underordnede gruppers og organers budsjetter og regnskaper følger kalenderåret.

Sambandets regnskap føres av den som presidenten bebyrdet etter det dobbelte bokholderis regler. Regnskapet skal ha kontobok for driftsregnskap og for kapitalregnskap i samsvar med budsjettet.

Ansettelse og entledigelse av sambandets revisor og hans instruks må godkjennes av Næringsdepartementet. Sambandet skal godkjenne ansettelse og entledigelse av revisorer for næringsgruppene og utferdige instruks for disse.

§ 20. Norges nærings sambands og dets organers tillitsmenn, forretningsfører og andre funksjonærer har taushetsplikt overfor forretnings- og bedriftshemmeligheter som de får kjennskap til i sitt arbeid. 1 mai.

§ 21. Vedtak om endringer i eller tilføyelser til disse vedtekter må fattes i rådsmøte som er innkalt med minst 14 dagers varsel. Rådsmedlemmene må få tilsendt forslagene seinest samtidig med innkallelsen. Vedtaket må godkjennes av Næringsdepartementet.

Skrivelse fra Politidepartementet.

15 mai.

I medhold av midlertidig lov av 19 februar 1942 om forbud mot at barn ferdes ute om kvelden i vinterhalvåret, dens § 1, 3 ledd, bestemmes herved i henhold til vedtak 19 april 1943 av ordføreren i Lund herred, Rogaland fylke, at nevnte lov også skal gjelde for herredet utenfor tettbygde strøk.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

15 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Siljan herred, Telemark fylke, 11 mai 1943 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Siljan; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Siljan.

Vedtaket trer i kraft i dag.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

18 mai.

Smittsom klauvsjuka hos sau.

I medhold av § 15 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med senere tilleggslover fastsettes følgende bestemmelser for bekjemping av smittsom klauvsjuka hos sauene:

§ 1. Når sau er angrepet eller død av smittsom klauvsjuka i en sauebesetning, i en sauedrift eller blant sauer på fellesbeite (sambeite) eller det er sannsynlig at så er tilfelle, plikter eier eller besitter eller den som fører tilsyn med dyra å melde fra til veterinær, politimester eller lensmann.

§ 2. Oppstår smittsom klauvsjuka i en sauedrift eller på fellesbeite (sambeite), vil det bli truffet særlige rådgjerdelser etter nærmere bestemmelse av Veterinærdirektøren eller den han bemyndiger til dette.

§ 3. Når det ved veterinærundersøkelse er godtgjort at det i en sauebesetning forekommer smittsom klauvsjuka anses hele

18 mai. besetningen som smittet. Fremmede dyr som står eller har stått i besetningen er likeledes å anse som smittet.

§ 4. Eier eller besitter av smittet besetning — eller den som har ansvar for dyra — plikter å etterkomme de pålegg som blir gitt av vedkommende veterinær m. h. t. avsondring, desinfeksjon m. v.

Det er forbudt å sette friske sauer inn i rom som angrepne dyr har oppholdt seg i før betryggende desinfeksjon er foretatt. Det er likeledes forbudt å ta inn sauer fra frisk besetning på infisert beiteområde.

§ 5. Det påhviler enhver som steller med angrepne dyr å utvise største forsiktighet så smitte ikke spres.

§ 6. Sauer fra smittet besetning må ikke uten Veterinærdirektørens samtykke selges eller føres bort fra eiendommen eller på annen måte komme i kontakt med friske sauebesetninger. Det er videre forbudt å bringe sau fra angrepet besetning eller fra besetning som eieren eller besitteren burde vite kan antas å være angrepet av eller å ha vært utsatt for smitte av denne sjuke, til auksjon, dyrskue, handelsfjøs, slaktehus, fellesbad m. v. eller for øvrig sette inn slike dyr på fremmed sted. Felles sauevask må ikke drives på gård hvor sauebesetningen er angrepet av smittsom klauvsjue. Alsvær fra angrepet besetning må ikke lånes bort eller benyttes til søyer fra frisk besetning og søyer fra infisert besetning må ikke føres til vær tilhørende frisk besetning.

Det er likeledes forbudt — uten Veterinærdirektørens samtykke — å bringe sau fra smittet besetning til fremmed beite eller fellesbeite (sambeite) av rettslig eller faktisk art.

Enhver som leier bort sauebeite eller mottar sauer fra forskjellige eiere (herunder fellesvaskerier for sau) eller andre som samler sau fra forskjellige besetninger, plikter å undersøke at dyra kommer fra smittefrie besetninger, i tvilstilfelle ved henvendelse til vedkommende distriktsveterinær.

§ 7. De synlig angrepne dyr skal så langt det lar seg gjennomføre holdes avsondret fra den friske del av besetningen.

§ 8. Dersom en angrepet besetning settes på beite må dette være forsvarlig inngjerdet slik at dyra ikke kommer sammen med friske sauer. Det må påses at smittespredning unngås under driving eller transport til og fra beitet.

Transportmidler som har vært benyttet til infiserte dyr skal reingjøres og desinfiseres på betryggende måte.

§ 9. Slakting av sau fra angrepet besetning skal foregå på stedet (gården). Når det dreier seg om slakting av synlig angrepne dyr skal føttene forsvarlig nedgraves eller brennes.

§ 10. Det er forbudt å føre bort fra eiendommen infisert avfall og gjødsel.

§ 11. Den pågjeldende besetning er å anse som smittet og 18 mai.
underkastet det offentliges bestemmelser inntil den blir frigitt
av Veterinærdirektøren eller den han bemyndiger.

§ 12. Veterinærdirektøren kan gi nærmere regler og in-
strukser til gjennomføring av disse bestemmelser, og kan også
dispensere fra bestemmelsene. Når praktiske hensyn tilsier
det kan han også anta en dertil skikket veterinær til å lede
bekjempelsesarbeidet i et nærmere bestemt område. Denne
veterinær kan da helt eller delvis overdras den myndighet som
Veterinærdirektøren er tillagt etter denne forordning.

§ 13. Overtredelse av disse bestemmelser eller av påbud
eller unnlattelse av å etterkomme bestemmelser som er gitt i
medhold av dem er straffbar; jfr. § 27 i lov om foranstalt-
ninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894
med tilleggslover.

§ 14. Denne forordning trer i kraft 31 mai 1943.

Oslo 18 mai 1943.

Hagelin.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

18 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren
i Nes herred, Buskerud fylke, 1 mai 1943 om husleie-
vedtekt for Nes; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke
uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk
til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det hus-
rommet det spørs om skal være til kontor, butikk, lager eller
liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uom-
gjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i
straffeloven.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

18 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføre-
ren i Bø herred, Telemark fylke, 30 april 1943 om hus-
leie vedtekt for Bø; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke
uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til
forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det hus-
rommet det spørs om skal være til kontor, butikk, lager eller
liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uom-
gjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i
straffeloven.

18 mai. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Solum herred, Telemark fylke, 9 april 1943 om tillegg til husleie ved tekt for Solum, stadfestet 22 november 1941; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse, må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørs om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

19 mai. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes med en redaksjonell endring vedtak av 30 mars 1943 av ordføreren i Odda herred, Hordaland fylke, som i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmer at enhver eier eller besitter av hund i Odda herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Unntatt fra forbudet er hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

19 mai. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfester ein vedtaket til ordføreren i Volda herad, Møre og Romsdal fylke, 8 april 1943, der det i samhøve med § 3, 2 ledd, i lov frå 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er fastsett at alle som eig eller er innehavar av hund i Volda herad, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerd i den tid bufe beiter. Undanteke frå vedtaket er dresserte buhundar og hundar som under lovleg jakt vert godtgjort å vera fylgt på forsvarleg måte av eigar eller innehavar.

20 mai. **Lov om frakjennning av norsk statsborgerrett.**

I samsvar med § 3 i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens regler:

§ 1. Den som ulovlig har forlatt landet etter 8 april 1940, eller heretter ulovlig forlater landet, kan frakjennes norsk statsborgerrett.

§ 2. Den som har fått norsk statsborgerrett ved bevilgning før 25 september 1940, kan frakjennes denne.

Det avgjøres samtidig hvorvidt frakjenningen også skal 20 mai. gjelde statsborgerretten til vedkommendes ektefelle og barn Nr. 1. eller noen av dem.

§ 3. Når noen frakjennes eller tidligere er frakjent sin norske statsborgerrett etter § 1 eller vilkårene for slik frakjenning etter § 1 foreligger, kan vedkommendes formue eller visse formuesdeler inndras til fordel for statskassen.

§ 4. Beslutninger som nevnt i §§ 1, 2 og 3 treffes av Ministerpresidenten og kan ikke prøves av domstolene. Sakene forberedes av Innenriksdepartementet.

Beslutningene kunngjøres i «Offentlige kunngjøringer». Når særlige grunner foreligger, kan det i beslutningen bestemmes at kunngjøringen skal unnlates når det gjelder formuesinndraging uten samtidig frakjenning av statsborgerrett. Vedkommende gis så vidt mulig underretning om avgjørelsen i rekommandert brev.

Rettsvirkningen av beslutningene regnes fra kunngjøringen, men fra beslutningen hvis denne bestemmer at kunngjøring skal unnlates.

§ 5. Fylkesmennene forestår under Finansdepartementets ledelse og kontroll forvaltningen og avviklingen av de inndratte formuer. Justisdepartementet kan etter anmodning av Finansdepartementet pålegge en bestemt skifterett å utføre forvaltningen og avviklingen av inndratte verdier etter nærmere bestemmelser av Finansdepartementet.

Inndragingen berører ikke pant eller annen rettighet som tredjemann har i det som blir inndratt. Dersom Finansdepartementet antar at vedkommendes formue ikke er tilstrekkelig til å dekke hans forpliktelser, kan det kreve hans bo tatt under konkursbehandling.

I boer som behandles etter denne lov, kan det utferdiges preklusivt proklama. Om proklamaets innhold, kunngjøring, frist og virkning m. v. gjelder det som er bestemt i kap. 12 i lov om skifte av 21 februar 1930 så langt reglene passer.

§ 6. Når det blant de inndratte formuesverdier finnes omsetningsgjeldsbrev og Finansdepartementet finner det overveiende sannsynlig at vedkommende har tatt gjeldsbrevet med seg til utlandet, kan departementet gjøre fordringhaverens rettigheter gjeldende uten at gjeldsbrevet has til stede. Dette gjelder dog ikke ihendehavergjeldsbrev. Første punktum får tilsvarende anvendelse på annet dokument som nødvendig må has til stede for at de av samme flytende rettigheter skal kunne gjøres gjeldende.

Lovlig oppfyllelse til departementet frigjør skyldneren for hans forpliktelse. Når skyldneren har betalt til departementet har staten samme forpliktelser i forhold til den som

20 mai. i god tro har ervervet rett etter dokumentet før kunngjø-
 Nr. 1. ringen av beslutningen om inndraging, som ellers skyldneren
 overfor godtroende erverver av dokumentet.

§ 7. Når Innenriksdepartementet vil foreslå inndraging,
 kan det beslutte beslag og andre midlertidige forføyninger
 som finnes påkrevd. Inndragingsaken skal, når sånn beslut-
 ning er fattet, forelegges Ministerpresidenten til avgjørelse.

Forføyningene faller bort hvis Ministerpresidenten be-
 slutter at inndraging ikke skal finne sted.

Politiets bistand kan kreves til foretagelse av beslag og
 andre midlertidige forføyninger og til iverksettelse av beslut-
 ning om inndraging.

Registrering ved skifteretten kan kreves utført.

§ 8. Finansdepartementet kan gi nærmere forskrifter
 om forvaltningen og avviklingen av de inndratte verdier.

Innenriksdepartementet kan gi nærmere forskrifter til ut-
 fylling og gjennomføring av loven for øvrig.

§ 9. Forordning av 15 november 1941 om frakjenning
 av norsk statsborgerrett oppheves.

Oslo 20 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Sjef for Innenriksdepartementet.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

F. Thrana.

20 mai. **Lov om endring i forordning om gjen-**
 Nr. 2. **reisingsarbeidet i de krigsramte områder**
av 16 juli 1941.

I forordning om gjenreisingsarbeidet i de krigsramte om-
 råder av 16 juli 1941 skal § 8 lyde:

§ 8. *Skjønnsmyndighet.* Skjønn etter §§ 1—3 avgis av
 den i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 54 nevnte
 skjønnskommisjon. Bestemmelsene i lovens § 55 gjelder til-
 svarende. Dog kan Innenriksdepartementet ved tvangsavstå-
 ing av grunn etter denne forordnings § 1 forlenge den frist
 som er fastsatt i skjønnslovens § 57, men ikke ut over 2 år
 etter at taksten er avgitt.

Oslo 20 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Sjef for Innenriksdepartementet.

F. Thrana.

Lov om endring i forordning av 27 mars 20 mai 1941 om begrensninger i retten til å bringe Nr. 3. arbeidsforhold til opphør.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten omsyn til Grunnlovens bestemmelser:

I forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør skal følgende paragraffer lyde:

§ 1. Oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) i de ervervs-grener, institusjoner og bedrifter som Sosialdepartementet bestemmer, trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling for å være gyldig.

§ 2. Samtykke til opphør av tilsetting skal som regel gis:

- 1) når det gjelder tilbakeføring av fagarbeidere til deres yrke og det rår mangel på arbeidskraft i dette yrke;
- 2) når alvorlige omsyn til helse og familie gjør det nødvendig;
- 3) når flytting gjør det nødvendig;
- 4) når omsynet til videre utdanning eller opplæring gjør det rimelig;
- 5) i tilfelle hvor det vil være mulig for arbeidsgiveren eller den offentlige arbeidsformidling om nødvendig å skaffe egnet erstattende arbeidskraft.

Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd kan samtykke i opphør av tilsetting også i andre tilfelle enn de som er nevnt under 1—5 når det finner det forsvarlig og det ligger føre grunner som synes å gjøre det hensiktsmessig.

Arbeidsformidlingen kan knytte nærmere bestemte vilkår til sitt samtykke.

Oslo 20 mai 1943.

Q u i s l i n g.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Sjef for Sosialdepartementet.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

F. Thrana.

**Lov om registrering og merking av små- 20 mai.
fartøyer. Nr. 4.**

§ 1. Fartøyer og båter med eller uten dekk som bruker faststående mast og seil eller mekanisk kraft som framdriftsmiddel, og som er i privat eie og brukes i norsk kystfarvann, skal registreres og merkes som bestemt i denne lov, dersom

20 mai. de ikke er registreringspliktige etter tidligere utferdigete be-
Nr. 4. stemmelser.

Unntatt fra registreringsplikten er fartøyer som har pas-
sasjersertifikat og som på skipsiden tydelig er merket med
navn og hjemsted.

§ 2. Registret føres for hvert fylke av politiet. Et hoved-
register for hele landet føres av Sjøfartsdepartementet.

§ 3. Fartøy som nevnt i § 1 skal med de opplys-
ninger som Sjøfartsdepartementet fastsetter, anmeldes til
registret av eieren, eller av brukeren, hvis eieren ikke har
rådighet over fartøyet. Eies eller brukes fartøyet av flere,
påhviler anmeldelsesplikten samtlige eiere eller brukere. Hvis
fartøyet eies eller disponeres av et selskap, er dettes styre
anmeldelsespliktig.

Den anmeldelsespliktige skal gi melding til registret om
alle endringer som finner sted med hensyn til det som tidli-
gere er anmeldt vedkommende fartøyet.

Til dekning av utgiftene vedkommende registreringen be-
tales et gebyr hvis størrelse fastsettes av Sjøfartsdeparte-
mentet. Gebyret tilfaller staten.

§ 4. Fartøy som er innført i registret, blir av register-
førerens tildelt et merke som skal anbringes på hver side av
fartøyetets forskip.

Den som er anmeldelsespliktig etter § 3, har ansvaret
for at merket blir påsatt på forskriftsmessig måte og seinere
vedlikeholdt.

§ 5. Det er forbudt å slette ut, forandre, ukjennelig-
gjøre eller på hvilken som helst måte skjule de på fartøyet
i medhold av denne lov anbrakte merker.

§ 6. Nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring
av denne lov fastsettes av Sjøfartsdepartementet.

§ 7. Det påhviler politiet og tollvesenet å føre tilsyn med
overholdelsen av denne lov.

§ 8. Med bøter straffes den som forsettlig eller uaktsomt
unnlater å foreta anmeldelse, merking eller vedlikehold som
han er pliktig til etter denne lov eller bestemmelser som er
utferdiget i medhold av den, eller bruker merkepliktig fartøy
uten at det er merket i samsvar med loven. Dessuten kan far-
tøyet inndras ved dom.

Oslo 20 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

Sjef for Sjøfartsdepartementet.

F. Thrana.

Lov om vandrebirøkt. 20 mai.

§ 1. Landbruksdepartementet kan gi de bestemmelser som anses påkrevd til regulering av vandrebirøkten. Nr. 5.

Med vandrebirøkt forstås midlertidig flytting av bikuber for å nytte ut særlige trekk i andre distrikter.

§ 2. Overtrødelse av bestemmelser som gis i medhold av denne lov, straffes med bøter.

Oslo 20 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Sjef for Landbruksdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning.

20 mai.

Sjefen for Sosialdepartementet bemyndiges til å treffe de avgjørelser som etter lov om forsikringselskaper av 29 juli 1911 med tilleggslov av 18 juni 1938 er tillagt Kongen.

Oslo 20 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Sjef for Sosialdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om brigde av § 6, 20 mai.
fyrste leden, i grunnreglar for Upplæringsfondet for praktisk arbeid.

I grunnreglar for Upplæringsfondet for praktisk arbeid, fastsett ved stortingsvedtak frå 16 mai 1929, skal § 6, fyrste leden, lyda:

Til hjelp med å arbeida ut tilrådinga nemner departementet opp ei nemnd på 10 medlemmer etter samråd med desse institusjonane og samskipnadene: Arbeidernes faglige landsorganisasjon, Husflidsrådet, Norges bondesamband, Norges fiskarlag, Norges husmorforbund, Norges håndverkerforbund, Norges industriforbund og Selskapet for Norges vel — 2 målsmenn for Arbeidernes faglige landsorganisasjon og 1 for kvar av dei andre, og dessutan 1 målsmann for Næringsdepartementet.

Oslo 20 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Sjef for Næringsdepartementet.

F. Thrana.

20 mai. **Forordning.** (Sjøfartsdepartementet.)

Forskrifter for registrering og merking m. v. av småfartøyer, utferdiget i henhold til lov av 20 mai 1943.

§ 1. Fartøy som etter lov av 20 mai 1943 skal registreres og merkes, skal anmeldes til politiet på den anmeldelsespliktiges bosted eller hvis det er flere anmeldelsespliktige, bostedet for en av dem etter deres eget valg. Er den anmeldelsespliktige et selskaps styre, sendes anmeldelsen til politiet på det sted hvor selskapet har sitt sete.

§ 2. Anmeldelsen skal skje skriftlig på et av Sjøfartsdepartementet fastsatt skjema som fås gratis hos politiet.

I anmeldelsen skal det gis følgende opplysninger:

- A. Fartøyets navn.
- B. Fartøyets art (damp, motor og/eller seil), byggeår og materialer i skroget.
- C. Maskinens navn, byggeår og hk og/eller seilarealet i m².
- D. Fartøyets største lengde og bredde.
- E. Eierens navn og adresse.

Skjemaet innsendes i undertegnet stand i 3 — tre — eksemplarer.

§ 3. Når skjemaene er innkommet, blir de av politiet å påføre fylkesmerket (se § 6) og fartøyets løpenummer i fylkesregistret.

Et eksemplar av skjemaene (merkebrev) sendes tilbake til anmelderen og ett sendes til Sjøfartsdepartementet. Det tredje eksemplar innsettes i politiets register. De skjemaer som sendes departementet og anmelderen, skal foruten fylkesmerke og løpenummer, være påført politiets stempel samt dato og vedkommende politifunksjonærs signatur. Til anmelderen stemples skjemaet dessuten: «Kortet må oppbevares» (jfr. § 7, 1 ledd).

§ 4. Når anmelderen mottar skjemaet (merkebrevet) fra politiet, skal han uten unødig opphold la det på skjemaet anførte fylkesmerke og løpenummer påmale fartøyet klart og tydelig med svart maling på lys bunn.

Merket skal anbringes på begge sider av forskipet så høyt oppe som mulig. Fylkesmerket plasseres foran — til venstre for — løpenummeret.

Kan merket på grunn av ujevnheter i skipssiden ikke males og framtre tydelig, skal ujevnhetene utfylles.

§ 5. På fartøy hvor lys bunnfarge må påmales, skal denne være 23 cm høy og av sånn lengde at den (bunnfargen) rekker en bokstavbredde (9 cm) forenom forreste og aktenom akterste bokstav/tall.

Høyden av bokstav og tall skal være 15 cm.

20 mai.

Bredden av bokstav og tall — bokstaven I og W og tallet 1 unntatt — skal være lik $\frac{3}{5}$ av bokstavhøyden (følgelig 9 cm). Hvor bokstaven I og (eller) tallet 1 kommer til anvendelse, skal bredden av disse være 2,5 cm. Hvor bokstaven W forekommer, skal bredden av denne være lik $\frac{4}{5}$ av bokstavhøyden (følgelig 12 cm).

Bokstavs og talls tykkelse (fargebredde) skal være 2,5 cm.

Bokstavs og talls innbyrdes avstand skal være den dobbelte (5 cm) av bokstavens tykkelse (fargebredde).

I skillet mellom bokstav og tall skal anbringes en svart firkant som skille tegn. Denne firkant skal ha samme høyde og bredde som bokstavtykkelsen (2,5 cm), og avstanden til firkanten fra det foregående og etterfølgende siffer skal være det dobbelte (5 cm) av bokstavtykkelsen.

§ 6. Fylkesmerkene er:

For Oslo by	A	For Bergen by	O
» Østfold fylke	B	» Hordaland fylke	R
» Akershus fylke	C	» Sogn og Fjordane fylke	S
» Buskerud fylke	F	» Møre og Romsdal fylke	T
» Vestfold fylke	Z	» Sør-Trøndelag fylke	U
» Telemark fylke	H	» Nord-Trøndelag fylke	V
» Aust-Agder fylke	I	» Nordland fylke	W
» Vest-Agder fylke	K	» Troms fylke	X
» Rogaland fylke	L	» Finnmark fylke	Y

§ 7. Inntre det forandring i noe av det som tidligere er anmeldt vedrørende fartøyet, må ny anmeldelse foretas overensstemmende med de i § 2 gitte bestemmelser. Anmeldelsen sendes sammen med det gamle merke brev til den politimyndighet som fartøyet tidligere er anmeldt til. Dette gjelder også for anmeldelse av ny bopel, ved flytning til et annet politidistrikt eller fartøyets overgang til ny eier (bruker).

Ved overgang til bopel i et annet politidistrikt må anmeldelse dessuten skje til politiet på det nye bosted, som vil innføre fartøyet i registret der og utstede nytt båtmerke. Det gamle merke beholdes til det nye kan påmales.

Ved fartøyets overgang til ny eier (bruker) er både den gamle og den nye eier (bruker) ansvarlig for at foreskrevne anmeldelse blir foretatt.

§ 8. Utgiftene med påmaling og vedlikehold av merkene bæres av fartøyets eier (bruker).

§ 9. Ved første gangs registrering innen ett og samme politidistrikt betales et gebyr stort kr. 5.

Ved registreringer i henhold til § 7, 1 ledd, betales intet

- 20 mai. gebyr såfremt anmeldelsen skjer innen 14 — fjorten — dager etter at forandringen er inntrådt. Oversittes denne frist, betales fullt gebyr etter 1 ledd.

Oslo 20 mai 1943.

Irgens.

20 mai. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Ervervsgrener m. v., hvori oppløsning av arbeidsforhold trenger offentlig samtykke.

I medhold av § 1 i forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør, slik denne lyder etter lov av 20 mai 1943, fastsetter departementet at oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) i nedennevnte ervervsgrener, institusjoner og bedrifter trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling for å være gyldig.

I.

1. Aluminiumsverker (smelteverker og bedrifter for videre forarbeiding).
2. Apotek.
3. Bergverksdrift (malmutvinning, smelteverker m. v.).
4. Bilverksteder.
5. Bygge- og anleggsarbeid, herunder anlegg og vedlikehold av offentlige veger, jernbaner og havner.
6. Den tyske forsvarsmakts bedrifter.
7. Drivreimfabrikker.
8. Fiskegarnfabrikker og framstilling av glass-kavl til fiskeriene.
9. Garverier med mer enn 10 arbeidstakere.
10. Gummivarefabrikker.
11. Kjemiske fabrikker.
12. Lærfabrikker med mer enn 10 arbeidstakere.
13. Norges statsbaner og bedrifter som er underlagt statsbanene.
14. Radio og telefonindustri (herunder kabelindustri og elektrooptisk industri).
15. Reperbaner.
16. Sementfabrikker.
17. Sekkefabrikker.
18. Sildolje-, sildemjøl- og fiskemjølfabrikker.
19. Skipsfart.
20. Skipsverfter (metall- og treskipsverfter).
21. Skofabrikker med mer enn 20 arbeidstakere.
22. Stål- og jernstøperier (herunder jernlegeringsverker).

23. Sjukehus og andre anstalter for pleiehjelp. Vedtaket om- 20 mai.
fatter ikke læger ved slike anstalter.
24. Taufabrikker.
25. Tekstilfabrikker.
26. Våpen- og ammunisjonsfabrikker (herunder flymotor-
reparasjonsverksteder).
27. Verktøy- og maskinfabrikker.

II.

Bedrifter som går inn under lov av 27 november 1942 om tildeling av arbeidskort og rasjoneringskort gjennom bedrifter.

Oslo 20 mai 1943.

J. A. Lippestad.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

21 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Svelvik 29 april 1943 om husleievedtekt for Svelvik; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

21 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Hadsel herred, Nordland fylke, 30 april 1943 om tillegg til husleievedtekta for Hadsel; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

22 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Nordre Høland herred, Akershus fylke, 13

22 mai. mai 1943 om husleievedtekt for Nordre Høland; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekt lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

22 mai. Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Sandnes 10 mai 1943 om tillegg til husleievedtekta for Sandnes, stadfestet 12 januar 1942; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

25 mai. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Laks- og sjøaurefisket i året 1943 i Berbyelva og den innerste helt norske del av Iddefjorden.

I. Berbyelva og den innerste helt norske del av Iddefjorden i Idd og Marker fiskeridistrikt, Østfold fylke, skal årsfredningen for fiske av laks og sjøaure i året 1943 være fra og med 26 august.

I Berbyelva skal dessuten minste maskevidde for bundne redskaper til fiske av laks og sjøaure i året 1943 være 3,2 cm.

II.

Brudd på denne forordning straffes på den måten som er fastsatt i lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930, kapitel 6.

Oslo 25 mai 1943.

Th. J. O. Fretheim.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.